

10.05.2014 - Vil du komme til min fødselsdag?

Det gik bare fantastisk, det her. Jeg tror, det er den bedste børnefødselsdag, jeg til dato har arrangeret. Hele 2. klasse, drenge og piger, mylder og larm. Men med en plan for dagen og tilrettelagte aktiviteter, gik det altså rigtig godt i betragtning af, at der i fire hele timer var 23 børn med hver sin medbragte fødselsdagsgave, humør, sind og temperament.

Boller og kagemand, meloner med frugtspyd, så der også var noget sundt, saftevand og kakaomælk ad libitum.

Havde skaffet roer at snitte i, så alle kunne få en roelygte med sig hjem, og fået sønnens velvillige far til at tænde bål i carporten og finde pinde til hver, så alle til stor tilfredshed, kunne sidde der så fint og brænde hvert sit utålmodige snobrød med en pølse indeni, før den hele eller halvvejs brændte herlighed lod sig fortære. For ikke at nævne den næsten obligatoriske skattejagt, som det forpustet også lykkedes at snige ind i programmet, inden klokken nærmede sig sytten og tak for i dag.

Kan du fornemme stemningen, de glade børn i fuldt vigør og næsten se det hele for dig?

For det lyder altså rigtig godt, synes jeg selv.

Det var det også.

Ind til det ikke var så godt mere, altså. For henimod en halv time før slut, stod et par drenge af skattejagten. Der var noget, de utålmodigt havde brug for at spørge mig om. Jeg tænkte, det havde noget med jagten og skatten at gøre, men nej, de ville bare lige høre, hvornår de måtte få lov til at lege.

Lege? Hvad mente de? Havde de ikke i næsten tre en halv time hygget og leget uafbrudt?

Havde vi ikke bare lavet mange sjove og spændende ting?

Joooh, det var heller ikke det. Det, de mente var bare, hvornår de kunne lege rigtigt? Rigtigt, altså sådan rigtigt, som børn leger, forstås.

Så alle gode intentioner, planlagte, organiserede og veltilrettelagte aktiviteter til trods, var tiden inde til at gribe i egen hukommelse og hvad, jeg ellers vidste.

Ret beset forholder det sig nemlig nu en gang sådan, at for børn betyder leg i høj grad de lege, de selv finder på og styrer, og i virkeligheden havde jeg slet ikke behøvet at anstrenge mig så meget, for der skal i grunden meget mindre til for at skabe en hyggelig fødselsdagsramme.

Og her kommer erindringen om de fødselsdage, der blev holdt, da jeg var barn, mig også til hjælp.

Så vidt jeg husker, var der sjældent nogens forældre, der på forhånd havde bestemt, hvad vi skulle lege. De fleste steder fik vi boller, kage og en sodavand til hver, og trefarvet is eller hotdogs, inden vi skulle hjem.

Min egen mor var fantastisk til at skabe den fødselsdagsramme, med små fine glas, vi fik lov at drikke af.

Landgangsbrød med lækkert pålæg og kager med frøer i græs og blomster (grønt glasur og pinocchiokugler, hvis du skulle have lyst til at gøre hende efter).

Så var det tid at sparke til bøtten, gemme under tæppe, spille skuespil, rundbold eller fornærmet. Vi lo, løb, for rundt, faldt, fik plaster på, skændtes, sloges, tog hjem eller blev, lige til,

vi ikke blev længere, og cyklede fra festen med trætte ben og stopmætte maver. Jeg syntes, det meste var herligt.

Og nej, alle havde heller ikke da mulighed for at invitere hjem til fødselsdag, og hos en af pigerne var alle dukkerne sat op på et højt skab, så de med længselsfulde øjne kunne sidde og stirre ned på gæsterne, der anbragt på række på fødselsdagsbarnets seng, ønskede, at de havde noget, de måtte give sig til.

Det var i sandhed en kedelig og lang fødselsdag, og klassens piger blev heller ikke inviteret mere end denne ene gang.

Både den gang og nu er det en hyggelig tradition at holde fødselsdag, og det kan jo være lidt af en mundfuld med 23 eller flere 1.-klasses børn, eller kun drengene eller pigerne, hvor de piler rundt i hele hytten.

De roder, larmer og spilder. Men fødselsdagsbørn nyder altså at få lov til at vise deres sted for klassekammeraterne, på samme måde som kammeraterne nyder at komme på besøg i hinandens hjem. Sundt må det vel også være, at børnene kan se, at der kan leves gode liv i forskellige hjem. Aldrig nogensinde har jeg hørt noget barn, mine eller andres, sige, at det var en kanon fødselsdag, men at der godt nok var for lidt plads, rodet eller andet. Det er børn nemlig bedøvende og dejligt ligeglade med. Ligesom hele dagen langt fra behøver at planlægges, som jeg i min iver for at holde en god børnefødselsdag, misforstået kom af sted med at gøre.

Legelande, ildspyende klovne, build a bear, Mc Donalds, hvor ansat personale serverer, underholder og rydder op, er også et fødselsdagskoncept. Men på samme måde, som min overplanlagte fødselsdag for min søn, kan disse ud af huset fejring, jo flere der er, også gå hen at blive rigtig kedelige og alt, alt for meget. Jeg tænker, at børnefødselsdage må bringes tilbage på et niveau, hvor alle kan være med, så det ikke bliver gaver til alle gæster og underholdning i legeland eller ildspyende klovne, der er afgørende for, om nogen gider komme.

Men at det bare stadig handler om at skabe en hyggelig ramme, hvor der serveres noget godt for børnene, leg i have eller grønt område, lejlighed eller hus, værelset,

uanset om det er barnets eget eller delt, et par voksne, en lille skattejagt eller et spil bold - så er grundlaget lagt for en god børnefødselsdag, tror jeg.